



Педагогічні КАДРИ

ЗАСНОВАНА У ЖОВТНІ 1929 РОКУ

№ 1 (1621) СІЧЕНЬ 2012 РОКУ

газета
НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА

Вітаємо з новим 2012 роком!



Шановні колеги, дорогі друзі!

Дозвольте привітати вас з яскравими зимовими святами: Новим 2012 роком та Різдвом Христовим! Напередодні цих улюблених та очікуваних свят ми традиційно підбиваємо підсумки і будуємо плани на наступний рік.

2011 рік був для нас нелегким, але динамічним і плідним, адже наші спільні досягнення та здобутки, підтримка освітянських реформ міжнародною спільнотою, успіхи вихованців навчальних та спортивних закладів, перемоги учнів і студентів у різних конкурсах та змаганнях – яскраві тому свідчення.

Впевнений, що в новий рік ми входимо з гордістю та оптимізмом, адже на прапорі Міністерства освіти і науки, молоді та спорту було й буде лише одне гасло – “Якість освіти”. Завдяки спільним зусиллям Президента України, Парламенту, Уряду, МОН, молоді, спорту, освітян, науковців, спортсменів, представників громадських організацій – усіх небайдужих до долі дітей, студентства та молоді, багато чого вже здійснено, але ще більше необхідно буде реалізувати.

Маю надію, що й наступного року результати нашої з вами щоденної невтомної праці стануть надійним фундаментом для розвитку освіти, науки, молоді та спорту.

Бажаю, щоб наші професійні досягнення стали запорукою щасливої долі кожної дитини, родини та всього народу України. Сподіваюся, що кожного з нас Господь винагородить за віддану працю, примножить здоров'я, благословить родинним щастям та добробутом.

Зичу успіхів у навчанні й роботі, вдалих стартів та блискучих перемог, здійснення професійних планів і заповітних мрій.

Нехай 2012 рік виправдає всі ваші надії та сподівання, принесе добро, радість, підтримку рідних і близьких, а новорічні свята наповнять ваші серця світлим почуттями – віри, надії та любові.

З повагою та найщирішими вітаннями,
Міністр освіти і науки, молоді та спорту

Дмитро Табачник

Шановні студенти, викладачі, співробітники, уся велика Драгомановська родино!

Щиро та сердечно вітаю вас з Новим роком і Різдвом Христовим, святами, які у пахоощах ялинки та сяйві прикрас об'єднали найкращі сподівання і мрії з традицією підбивати підсумки й аналізувати перспективи. Завдяки вашій самовідданій праці та щирій відповідальності університет утвердився в ролі лідера педагогічної освіти України, отримав європейське визнання. Разом ми продовжуємо нарощувати свої інтелектуальні позиції на всеукраїнському та світовому рівні.

Відтак бажаю вам доброго здоров'я, втілення в життя мудрих ідей і сміливих планів. Хай прийдешній рік принесе добробут і радість, буде багатим на любов, вірних друзів та нові успіхи на благо України!

З повагою,
ректор НПУ імені Михайла Драгоманова

Віктор Андрущенко



Конкурс

“ДОТИКОМ ПЕРА”

Університетська газета “Педагогічні кадри” і ректорат оголошує конкурс “Дотиком пера” на кращу авторську роботу, що буде опублікована в газеті. За підсумками конкурсу переможці будуть нагороджені трьома преміями: 1-е місце – 1 000 грн., 2-е – 800 грн., 3-е – 500 грн.

Хто може взяти участь? Студенти та аспіранти НПУ імені М. П. Драгоманова.

Що для цього зробити? Створити авторську роботу (стаття, репортаж, наукова розвідка, фотографія тощо) та подати в редакцію газети “Педагогічні кадри”. Зверніть увагу, що в конкурсі беруть участь лише роботи, що будуть опубліковані в газеті, тому подана робота має відповідати концепції видання.

Хто оцінює роботи? Оцінює подані роботи журі, до складу якого входять: Волинка Григорій – проректор з наукової роботи НПУ імені М.П. Драгоманова,

голова журі; Давидюк Микола – студентський ректор; Кух Людмила – керівник прес-служби, поетеса; Погребенник Володимир – завідувач кафедри української літератури НПУ імені М. П. Драгоманова, професор; Русаков Сергій – редактор газети “Педагогічні кадри”, відповідальний секретар конкурсу; Савченко Ірина – директор Центру культури і мистецтв НПУ імені М. П. Драгоманова.

Коли будуть оголошені результати? Наприкінці навчального року журі переглядає всі випуски газети “Педагогічні кадри” і оголошує результати.

Є ще запитання? Роботи на конкурс та запитання ви можете надсилати на електронну скриньку gazeta@npu.edu.ua. Детальніше з положенням конкурсу ви можете ознайомитись на сайті www.npu.edu.ua у розділі “Педагогічні кадри”.



Форум

Екологічна
культура
в Україні

стор. 3



10-річчя театру
“Вавилон”

стор. 4



Свято мистецтва

Ніч у бібліотеці

стор. 6



Враження

СХВАЛЕНО ПРОЕКТ КОНЦЕПЦІЇ ГУМАНІТАРНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА ПЕРІОД ДО 2020

20 грудня 2011 р. за участю Першого заступника Міністра освіти і науки, молоді та спорту Євгена Суліми в Національному університеті "Юридична академія України імені Ярослава Мудрого" (м. Харків) відбулося виїзне засідання Президії Спільки ректорів вищих навчальних закладів України.



Захід відкрив Президент Спільки, ректор Київського Національного університету імені Тараса Шевченка **Леонід Губерський**. З привітальним словом до керівників вищих навчальних закладів України звернувся Перший заступник Міністра освіти і науки, молоді та спорту України **Євген Суліма**. Євген Миколайович наголосив на здобутках остан-

нього часу у сфері освіти і науки, зокрема, що стосується Закону про освіту та Національної рамки кваліфікацій, розповів про перспективи подальшої роботи за всіма напрямками освітньої галузі.

З доповіддю "Про проект Концепції гуманітарного розвитку України на період до 2020 року" виступив Перший віце-президент Спільки ректорів вищих навчальних закладів України, ректор Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова **Віктор Андрущенко**, зазначивши, що проект є сучасним і дуже актуальним. За словами ректора, він відрізняється своєю логічністю, послідовністю і довершеністю. Однак існує низка зауважень, які потребують врахування. Здебільшого це стосується архітектури підрозділів, соціальної адресності положень, доповнення основних принципів, на яких базується Концепція, тощо.

Під час обговорення проекту виступили Перший віце-президент Національної академії правових наук України **Олександр Петришин**, ректор Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського **Микола Багров**, ректор Національного університету "Юридична академія України імені Ярослава Мудрого" **Василь Тацій**, ректор Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна **Віль Бакіров** та інші. Їх зауваження і пропозиції стосувалися посилення у Концепції компоненту, пов'язаного з правом, екологічною культурою, соціальним захистом.

Проект Концепції гуманітарного розвитку України був



запропонований з метою визначення принципів та пріоритетів, обґрунтування соціально-економічних та соціокультурних основ гуманітарного розвитку України як необхідної передумови реалізації потенціалу кожного її громадянина, забезпечення конкурентоспроможності держави і нації в сучасному світі.

Учасники зібрання схвалили запропонований проект Концепції, наголосивши все ж на внесенні низки пропозицій та зауважень до тексту документа.

Прес-служба університету

Вчена рада

АКАДЕМІЧНІ МАНТІЇ НАПЕРЕДОДНІ НОВОГО РОКУ

26 ГРУДНЯ 2011 р. на Вченій раді університету відбулось вручення академічних мантий відомим драгомановцям, які творять сьогодення і майбутнє нашого вишу.

Диплом Почесного професора НПУ імені М. П. Драгоманова отримала професор кафедри методики викладання української мови та літератури **Тамара Стратієнко-Гримальська**, диплом Заслуженого професора університету – **Мирослав Жалдак**. Історична подія для Драгомановського вишу відбулась в урочистій передноворічній атмосфері. На Вченій раді університету, крім членів ради, були присутні почесні гості та колеги по роботі "іменинників", як назвав Тамару Миколаївну і Мирослава Івановича ректор університету **Віктор Андрущенко**. Музичне привітання професорів пролунало від Національного академічного народного хору імені Г. Верьовки.



Першою отримала академічну мантию і одвічну перепустку в університет народна артистка України, професор Тамара Стратієнко-Гримальська. Віктор Андрущенко у вступному слові зазначив: "Про Тамару Миколаївну можна говорити годинами, днями. Нею милуються наші студенти на посвяті в першокурсники, нею захоплюється вся країна. Тамара Гримальська знаходить такі слова, що всередині все огортається любов'ю. Знаходить, бо черпає їх з життя".

Тамара Стратієнко-Гримальська після отримання відповідної атрибутики подякувала колективу університету і зізналась: "Доля подарувала життя, яке сповнене роздумами, хвилюваннями, зустрічами. І саме НПУ імені М. П. Драгоманова подарував незабутні хвилини радості і натхнення. Бути професором такого славного університету для мене честь". Наприкінці промови Тамара

Миколаївна побажала всім присутнім і всьому колективу університету, щоб все задумане – здійснилось, а "дорога стелилась добром!".

Академічну мантию та диплом "Заслуженого професора" отримав Мирослав Жалдак – доктор педагогічних наук, професор, академік АПН України, заслужений діяч науки і техніки. Мирослав Іванович пройшов в університеті великий шлях – від асистента до академіка, адже працює в НПУ імені М. П. Драгоманова з 1962 р. За цей час довкола вченого сформувалась когорта молодих дослідників і утворилась наукова школа. Досвідчений вчений підготував 31 кандидата наук та 12 докторів. Як зізнався Віктор Андрущенко, Мирослав Іванович займає особливе місце в ієрархії професорів нашого університету. "Він постійно працює – видає монографії, посібники, займається науковою роботою з молодими вченими, читає лекції. Досліджує значення інформаційної культури майбутнього вчителя. Мирослав Жалдак – засновник і організатор Інституту інформатики НПУ імені М. П. Драгоманова. Він працює там, де розгортається інформаційний простір держави, а це в наш час так важливо і актуально". Мирослав Іванович після вручення мантий і перепустки подякував за високу оцінку результатів роботи.

Побажаємо "іменинникам" творчої наснаги, довгих років роботи як в університеті, так і в європейському освітньому просторі.

Сергій РУСАКОВ



Зустріч з митцями

ТЕ, ЩО НЕ ВИМІРЮЄТЬСЯ НА ТЕРЕЗАХ

Напередодні Нового року ректорат університету запросив на товариську зустріч майстрів музики, слова, співу й танців вишу – таланти НПУ. Океан теплих слів і щирої вдячності доповнювався особистими спогадами, враженнями й емоціями.



"Я не знаю, чи існують сили "потойбічні" й "поцейбічні", – зізнався ректор університету **Віктор Андрущенко**, – якось їх так прийнято ділити в історії людського досвіду, але коли слухаєш надзвичайний спів Народного хору імені Верьовки чи милуєшся танцювальними постановками ансамблю імені Вірського, видається, що ті потойбічні сили існують. Бо якимось дивом через пісню, музику, танець переливаються у нашу душу. І коли відбувається цей перелив, який часто теоретики кличуть катарсисом, – людина переповнюється добром. Добро ж не має меж".

Про мистецтво як категорію, яка не вимірюється фізичними чи якимись іншими подібними величинами говорили й Великі. **Анатолій Авдієвський** подякував за теплий прийом і щирі слова, пригадав свої перші кроки, родину, життя якої освітлювала українська пісня. **Мирослав Вантух** повідав, що найдорожче для творця й художника, звичайно, приємне шире слово: "Потрібно мати дар Божий, щоб відчувати, почути іншу людину. Віктор Петрович його має. Він велика особистість і незрівнянний талант, а організація, якою б вона не була, там, де є справжня особистість і талант, у всьому досягає успіху".

Слова вітання з нагоди новорічних і різдвяних свят драгомановцям висловив і співголова Наглядової Ради університету **Анатолій Толстоухов**, якого теж можна сміливо зараховувати до талановитої когорти піснетворців.

На завершення ректор вишу закликав усіх у новому році частіше відкривати свої серця та впускати туди мистецтво.

Прес-служба

ЕКОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА В УКРАЇНІ: З ЧОГО ВАРТО ПОЧИНАТИ

Науково-практичний форум “Стратегія розвитку екологічної освіти в Україні”, що відбувся 21 грудня в НПУ імені Михайла Драгоманова, зібрав видатних науковців найрізноманітніших галузей освіти.



Президентом Асоціації екологів вищих навчальних закладів обрано Анатолія Толстоухова

Підготовка фахівця-еколога чи не найактуальніша в атмосфері загальноцивілізаційної екологічної проблематики. І якщо зважити, що Європа та світ активно взялися за вирішення таких гострих питань, то в Україні, на жаль ще все попереду. Аби виховати достойне екологічно свідоме майбутнє покоління, варто починати уже із сьогоднішнього дня і не лише розмовами, переконані експерти в галузі, що зібралися на Форум.

Ідея організації такого заходу не випадково належить Інституту екології, економіки і права та НПУ імені М. П. Драгоманова. Охоче долучилися до проведення Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України, Всеукраїнська екологічна ліга, Національний центр “Мала академія наук” України. Таким чином, організаторам вдалося поєднати різні суспільні інституції у роботі над екологічними проблемами.

Присутні на Форумі представники Адміністрації Президента, Верховної Ради, Кабінету Міністрів, зокрема Міністерства екології та природних ресурсів України і Міністерства освіти і науки, молоді та спорту, мали можливість поспілкуватися з науковим

загалом, очільниками громадських організацій, науково-дослідних центрів, журналістами. Результати ж у такому випадку мали змогу залишитися не лише на рівні теоретичного обговорення, але й практичного втілення.

Акцентом діалогу учасників Форуму стало визначення стратегії розвитку екологічної освіти і загалом, як анонсувалося ініціаторами, – створення Асоціації екологів вищих навчальних закладів. “Подія досить визначна в українському суспільстві, – наголосив ректор НПУ імені М. П. Драгоманова **Віктор Андрущенко**, – тому особливо важливо, щоб ця Асоціація об’єднала в собі співпрацю та взаємодоповненість наукових установ і органів влади, навчальних закладів та громадських організацій. І Драгомановський виш і Інститут екології, економіки і права здатні забезпечити таку роботу при бажанні усіх складових процесу”. Віктор Петрович переконаний, що такі взаємні зусилля, звичайно, не можуть передбачати швидкого результату, адже розраховані на довгострокову перспективу, але єдино правильні і дієві. Ті покоління екологів, які вдасться підготувати сьогодні, забезпечать ланцюгову реакцію у формуванні екологічної свідомості і культури майбутнього України.

Екологічна проблема не має кордонів, тому варто об’єднуватися не лише суспільству в межах країни, але й світовій спільноті, а подібні заходи стануть хорошим поштовхом до цього.

Анатолій Толстоухов

Погодився з професором і народний депутат України, академік НАПН, член-кореспондент НАН, доктор фізико-математичних наук **Станіслав Довгий**. Нардеп зауважив, що специфіка екологічної сфери поєднує у собі не лише природничі аспекти, але й економічні, правові, педагогічні. Їх слід враховувати при розгляді таких проблем. Станіслав Олексійович приїхав на Форум відразу після засідання в Кабміні, де спілкувався з Міністром освіти і науки, молоді та спорту **Дмитром Табачником** і

Міністром екології та природних ресурсів України **Миколою Злочевським**. Вітання від урядовців сприяли активному налаштуванню роботи Форуму, як і офіційний лист з побажанням плідного діалогу від Президента України **Віктора Януковича**.



Підготовка фахівця-еколога – одна з найактуальніших нині

Про критерії роботи, що врешті відіб’ються на усіх українцях і жителях планети загалом, говорив радник Прем’єр-міністра України, академік НАПН, доктор філософських наук, професор та співголова Наглядової Ради Драгомановського університету **Анатолій Толстоухов**. Учений доволі давно займається екологічною проблематикою, тому зацентрував свою увагу на глобальних міжнародних зв’язках.



Станіслав Довгий: “Специфіка екологічної сфери поєднує у собі не лише природничі аспекти”



Ідея організації Форуму належить Інституту екології, економіки і права та НПУ імені М. П. Драгоманова

“Стратегія розвитку екологічної освіти є надзвичайно актуальним питанням як з професійної, так і організаційної точки зору, адже Положення про Державну інспекцію навчальних закладів України передбачає одним з основних завдань моніторинг якості освіти та її розвитку, внесення пропозицій щодо вдосконалення як законодавства, так і організації навчального процесу”, – висловив думку перший заступник Голови Державної інспекції навчальних закладів України **Юрій Дудник**.

Знаково, що до роботи Форуму долучилася й молодь. У ході засідання було відзначено дипломами й подарунками переможців першого етапу Всеукраїнської олімпіади з екології, що проводилася на базі Інституту екології, економіки і права під опікою ректора **Олени Биковської**. Олена Володимирівна, як одна з представників наукової спільноти, що дуже ревно вболіває за екологію в Україні, запевнила про всю можливу допомогу з боку Інституту екології, економіки і права, яка знадобиться поважним гостям для втілення запланованого Форуму.

Підсумком проведеної зустрічі стало рішення про створення Асоціації екологів вищих навчальних закладів. А Президентом потужної організації одностайно обрано Анатолія Толстоухова.

Людмила КУХ

Конференція

Дистаційні форми у дії!

ПРОЦЕСИ, які відбуваються у соціальному середовищі, утворюють низку проблем, що постають культурним викликом до освітан-практиків й науково-педагогічних працівників мистецької і музично-педагогічної галузей України, зумовлюючи спрямованість професійного зростання викладачів музичного мистецтва. Обговоренню шляхів їх вирішення було присвячено Всеукраїнську дистанційну науково-практичну конференцію “Професійний розвиток викладача музичного мистецтва: традиції, новації, перспективи”, ініційовану кафедрою педагогічної творчості на чолі з **Н. В. Гузієм**, доктором педагогічних наук, професором.

Конференція відбулася 17 листопада 2011 року. Проблема професійного розвитку викладача вищої школи і дистанційна форма обговорення і вирішення програмних питань конференції – актуальні, модернові та перспективні наукові вектори, реалізовані в Україні на базі Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова за підтримки **В. П. Андрущенка**, ректора, доктора філософських наук, академіка НАПН України, члена-кореспондента НАН України, професора.

Підготовка до конференції тривала майже півроку. Її співорганізатором виступив Мелітопольський державний педагогічний університет. У плідній співпраці з його керівником – **В. В. Молодиченком**, доктором педагогічних наук, професором і колективом науково-педагогічних працівників факультету мистецтв та художньої освіти; викладачами кафедри педагогічної творчості НПУ імені М. П. Драгоманова; старшим лаборантом **К. В. Бабко** було проведено багато організаційних заходів, зумовлених завданнями пошуку нових форм акмеологічної підтримки наукового зростання викладача вищої школи, специфікою інформаційного і технологічного забезпечення конференції.

Серед мистецьких і музично-педагогічних вишів України науково-практичний online-обмін досвідом пройшов першу і успішну апробацію. У результаті запропонована проблематика і розроблена програма збрала на участь у конференції понад 125 заяв від представників професійно-педагогічної, музично-педагогічної і мистецької галузей з різних регіонів України.

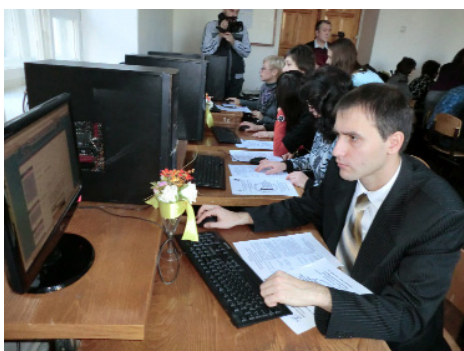
Серед них – зрілі науковці-педагоги (5 академіків, 19 докторів наук, професорів), 64 кандидата наук, доценти, аспіранти, вчителі музичного мистецтва загальноосвітніх навчальних закладів, концертмейстери.

Усі зареєстровані на форумі конференції мали змогу ознайомитись з вітальним словом програмного комітету – **В. П. Андрущенка, В. В. Молодиченка, Н. В. Гузія**; анотаціями, тезами та текстами доповідей провідних науковців педагогічних і мистецьких центрів більшості регіонів України (**С. С. Горбенко, Н. П. Гуральник, Л. О. Базиль, Л. М. Василенко, А. В. Козир, О. М. Олексюк, В. Ф. Орлов, О. М. Отич, Г. М. Падалка, О. Е. Реброва, О. М. Семенов, М. О. Сова, Т. П. Танько, О. П. Шолохова, Д. Г. Юник** та інші); оцінити зміст презентованої монографії **Н. А. Сегеди**, кандидата педагогічних наук, доцента, докторанта кафедри педагогічної творчості НПУ імені М. П. Драгоманова “Професійний розвиток викладача музичного мистецтва: історія, методологія, теорія”; обговорити експериментальні пошуки творчих лабораторій, презентовані аспірантами МДПУ імені Богдана Хмельницького **Ю. С. Яковлевою** і **С. В. Чирковою**; встановити відкритий online-діалог з авторами публікацій, відновити наукові зв’язки з одностайними й водночас демократично спілкуватись з опонентами.

Результатом роботи конференції стала ухвала програмного партнера-експерта конференції – Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН, очолюваного **І. А. Зязюном**, доктором педагогічних наук, професором, дійсним членом НАПН України. Її зміст консолідує представників професійної викладацької і музично-педагогічної спільноти у забезпеченні естетичної потреби суспільства у педагогічному супроводі художньої освіти людини кризів життя, що робить її активною, творчою і щасливою.

З усіма матеріалами конференції можна ознайомитись на її форумі за електронною адресою www.pedtvor.npu.edu.ua.

Наталія СЕГЕДА, фото Анни ФОРИС



Прес-служба інформує

НОВІ НАВЧАЛЬНІ АУДИТОРІЇ

19 грудня, у День Святого Миколая, свої двері для студентів відчинили п’ять нових навчальних аудиторій та лабораторія в Інституті перепідготовки і підвищення кваліфікації НПУ.

Зі словами подяки до керівництва і колективу університету звернувся директор підрозділу **Володимир Ісаєнко**, відзначаючи, що ректор та проректори вишу завжди виважено й мудро підходять до вирішення нагальних питань, сприяють і душевною підтримкою, і фінансовою.



Ректор НПУ **Віктор Андрущенко** з особливим ентузіазмом відкривав новенькі аудиторії саме в цьому Інституті. “Одним із пріоритетних завдань нашого навчального закладу є підготовка кваліфікованих педагогічних кадрів на усіх освітніх рівнях. Зараз в Україні досі залишається незаповненою ніша щодо забезпечення перепідготовки та підвищення кваліфікації педагогів вищої школи. Саме Драгомановський університет як флагман педагогічної науки повинен взяти на себе цей аспект роботи, – переконаний Віктор Петрович, – тому НПУ розширюється, розвиває свої потужності. Це закономірно”.

Цього ж дня відбулося й урочисте відкриття відремонтованого гардеробу для працівників та студентів головного корпусу університету. У результаті відновлювальних робіт приміщення набуло європейського вигляду. Особливою прикметою стала зручність та мобільність шафок і дзеркал у новому гардеробі.

10-річчя будівництва славного міста Вавилон

Яскраво. Настільки яскраво, що будь-яка його вистава супроводжується феєрверком емоцій.

Незабутньо. Настільки, що пам'ятаєш до деталей усі свої порухи, коли був присутнім при тому, як творилося істинне мистецтво.

Чуттєво. До того, що відчуваєш навіть мікрочастинками свого єства кожне сказане слово, кожен подих, що злітає зі сцени.

І глибоко. Настільки, що зачіпає до болю твоє серце, стискає його, а потім віддається пульсом у скронях.



Ірина Савченко і її «Вавилон»

Усі ці епітети можна продовжувати довго, але застосувати їх можна тільки для означення народного театру «Вавилон». Ось уже десять років, як йому вдається зачіпати найсокровенніші глибини людської душі, витягуючи звідти на сонячне світло тільки найкраще, справжнє. Дуже часто на його виставах можна побачити сльози, сміх... Без фальші. Можливо, так стається, бо в героях вистав, талановито зіграних акторами-вавилонянами, люди впізнають себе, а тому збрехати емоційно «Вавилону» означає збрехати самому собі. І хоча кажуть, що театр – це обман, лицедійство, але про «Вавилон» навряд можна сказати подібне. Кожна його вистава – це десятки справжніх життів, які майстерно проживають на сцені протягом десяти років.

Для того, аби в житті було щось головне, щоб життя не пройшло даремно.

Ірина Савченко

13 грудня відбулося святкування ювілею народного театру «Вавилон». Усмішки, вітання, торт. Усе, як і належить імениннику. Свято, яке схвилювало увесь університет того вечора, допомогло зібрати під одним дахом величезну драгомановську родину. Аж диву даєшся, наскільки він об'єднав людські серця за десятиріччя. Випускники з неприхованими сльозами радості на очах приходили і дивувалися, наскільки змінився їх рідний театр за цей час. У кожного по-різному склалося життя, але, незважаючи на все, люди часто згадують те місце, де були по-справжньому щасливі, де знайшли себе. У цьому випадку легенда про Вавилонську вежу, що роз'єднала людей, – неправда. Дивлячись на сповнені радості очі, можна констатувати факт, що вона згуртовує серця, робить їх єдиним цілим.

Зі сцени в той вечір пролунало багато вітань. І всі їх вдячно приймала «несамовита жінка, що створила несамолюбний театр», – художній керівник «Вавилону» Ірина Савченко. У ті святкові хвилини вона розповідала глядачам про все: про те, як твориться диво під назвою вистава, про те, як у переходах та на підвіконнях народжуються ідеї, як проходять сповнені мистецтва будні. Коли ж її запитали – для чого їй усе це? Для чого їй «Вавилон»? Вона відповіла: «Для того, аби в житті було щось головне, щоб життя не пройшло даремно».

Цей театр уже 10 років створює нові життя, що неповторно втілюються у героях його вистав, об'єднує долі, допомагає вчитись прекрасному, знаходити у звичайному незвичайне...



«Вавилон» – це можливість зробити світ трішечки яскравішим

Свято у той день було дійсно святом. Це відчувалося в усьому – в самій обстановці, у хвилюванні присутніх, у яскравих та креативних костюмах акторів. І звичайно ж, глядачі протягом усього вечора не переставали зізнаватися «Вавилону» у своїх почуттях, адже: «Якщо говорити про театр, то або освідчуватися йому в коханні, або мовчати».

Несподіванкою, приготованою іменинником для публіки, став показ першої дії п'єси Миколи Куліша «Хулія Хорина», прем'єра якої відбудеться навесні. Після того, як зал насміявся від душі над долею Хулії Хорини, ну і звичайно ж піддався неабиякому зацікавленню, що є гарантом успішного показу цієї вистави весною, на сцені зійшлося два покоління вавилонян – перше, яке свого часу дебютувало з цією виставою, й сучасне. Актори розчулено дивилися одне на одного, сміялися, порівнюючи свою гру, а дехто з них виявилися навіть дечим... схожими! Ще одним сюрпризом для глядачів була демонстрація першого промо-ролика, який нещодавно з'явився на офіційному сайті «Вавилону».

Цей театр уже 10 років створює нові життя, що неповторно втілюються у героях його вистав, об'єднує долі,

допомагає вчитись прекрасному, знаходити у звичайному незвичайне...

Хочеться побажати побільше успіхів у поєднанні з творчими злетами, очей, сповнених сліз вдячності, процвітання, наснаги, ну і звичайно ж – натхнення! Від щирого серця ВІТАЄМО! Harry Birthday, Dear...

Юлія СУХЕНКО
Фото
Ірини ТИЩУК



Уривок з вистави «Хулія Хорина»



Серед натхненників театру – Володимир Талашко

Гастролі

«Вавилон» на «Тэатральном куфари»

НАРОДНИЙ аматорський студентський театр «Вавилон» представляв НПУ імені Михайла Драгоманова на VIII Міжнародному фестивалі студентських театрів «Тэатральны куфар – 2011» у Мінську.

Фестиваль проходив у столиці Республіки Білорусь та став заключним акордом циклу театральних заходів, присвячених 90-річчю створення Білоруського державного університету.

Участь у міжнародному конкурсі взяли близько 29 студентських театрів із 16 країн світу, серед яких Росія, Україна, Польща, Литва, Латвія, Естонія, Хорватія, Словенія, Німеччина, Нідерланди, Бразилія, Ізраїль, Марокко, Грузія та інші.

Народний студентський театр «Вавилон» – неодноразовий учасник міжнародних конкурсів і фестивалів, що вже добре відомий на теренах України своїми оригінальними постановками й майстерною акторською грою.

У Мінську «Вавилон» представив на суд глядачів виставу



«Повернення в нікуди» від автора Лесі Демської та режисерів Ірини Савченко й Альони Шашко. Визначили переможців високоповажне журі у складі видатних режисерів і акторів з усього світу.

За кілька конкурсних днів завдяки напруженій, але товариській атмосфері фестиваль перетворився на одну велику

святкову дію, де, подібно до давніх містерій, відсутній докладний поділ на акторів і глядачів.

Драгомановці знайшли безліч нових друзів, а власний досвід поповнили новими враженнями, приємними спогадами й корисними ідеями. Бо ж сьогоднішні студенти – це громадяни світу з широкою мобільною мультикультурною діяльністю, коли тісно поєднується національне й універсальне.

ВОЛОДИМИР ДОРОШКЕВИЧ: “Все залежить від допитливості!”

Студенти, які люблять цікаві розмови, завжди затримуються після заняття для розмови з ним. Він має власний погляд на сучасні процеси і ділиться ним з оточуючими. Сьогоднішній наш співрозмовник уже 28 років працює в Драгомановському університеті і незабаром святкуватиме 70-річчя. Про студентську молодь, сучасність і майбутнє спілкуємось з професором кафедри філософії Володимиром ДОРОШКЕВИЧЕМ.



“Є певні виклики часу, і на них слід відповідати”

– Володимире Олександровичу, ким ви є за базовою освітою?

– Фізиком-профетиком. Але у 1968 р. отримав запрошення від професора Олександра Шугайліна в аспірантуру з філософських проблем природознавства у Київському університеті імені Т. Шевченка. Самостійно захистив тему “Гносеологічний аналіз поняття “феноменологічна теорія” у фізиці”. З Драгомановським університетом я познайомився, коли працював у відділі наукових досліджень в Міністерстві освіти і науки. Керував науковою роботою у педагогічних інститутах. Коли зіткнувся з інститутом імені Горького (нині НПУ імені М. П. Драгоманова. – авт.), полюбив його і душою і розумом. З часом мене запросили сюди викладачем. І саме тут сталося моє становлення як філософа.

– Які теми вас цікавлять як філософа?

– Варто сказати, що на кафедрі філософії діє відома наукова школа професора Григорія Волинка “Історична еволюція світової і вітчизняної філософії в освітньому контексті”. Напрямок, який я в ній представляю, є дослідження античної філософії, а саме – вивчення постаті Геракліта. Наприклад, з професорами Григорієм Волинкою і Наталією Мозговою опубліковано дослідження “Чи були Кант, Гегель, Ніцше делоськими нирцями у витлумаченні Геракліта Темного?”. Антична філософія загальною залишається загалом для сучасного покоління. Як в той давній час міг статись такий потужний спалах розуму і інтелекту? Про сьогоднішній інформаційний простір не виникає питань, а от щодо Античності – їх безліч. Адже досягнення античної філософії можна порівняти з сучасними. І це незважаючи на те, що умови були первісними, але результати вражають. Тому я і зацікавився цією темою і запитанням “Який зміст вклали перші філософи у свої твори?”.

– Ви є розробником авторських концепцій. Розкажіть, будь ласка, детальніше.

– Нещодавно нами була видана книжка, де вперше у світовій філософії викладено філософський погляд на сон і введено поняття “Інтелектуальний сон”. Сон раніше досліджувався як чуттєве явище, але чи бере інтелект в ньому участь? Чи сон дотичний до розумової діяльності? Чи інтелект дотичний до сну? Такі запитання ми поставили з професором І. Купріяновим, видатним письменником і філософом із Запорізького національного університету. Виявилось, що у світовій філософії немає відповідного дослідження. Хоча ця тема турбувала Геракліта, Сократа, Аристотеля, Декарта, Локка та ін. Наприклад, у Геракліта третина фрагментів, що збереглися, присвячені сну. Нам же вдалося довести, що сон дотичний до розумової діяльності і якщо їх поєднати, то відкривається цікавий аспект картини світу.

– Як ми можемо використати цю концепцію на практиці?

Дорошкевич Володимир Олександрович

Народився у 1942 р. Закінчив середню школу № 92 в м. Києві. У 1965 р. закінчив фізичний факультет Київського університету імені Тараса Шевченка. Служив у лавах Радянської Армії. У 1973 р. закінчив аспірантуру філософського факультету, де і захистив кандидатську дисертацію у 1975 р. Далі робота в Міністерстві освіти і науки, а з 1983 р. і по наш час працює на кафедрі філософії НПУ імені М. П. Драгоманова.

– Ви коли-небудь зустрічалися з поняттям “нове”? Як з’являється новий досвід, нові думки? Ми довели, що “нове” з’являється в інтелектуальному сні – сні без сновидінь і викликів чуттєвості. У дослідженні ми приводимо приклади з життя відомих людей, наприклад, Дмитра Менделєєва, якому його славетна таблиця прийшла в інтелектуальному сні. Художнику Рафаелю образ Мадонни теж з’явився у такому ж сні. Якщо вважати, що сучасний розвиток суспільства заснований на інноваціях і слід досягнути механізми виникнення цього нового, то це вже і є актуальність та практичність подібного дослідження.

– Володимире Олександровичу, чи змінилися студенти за час вашої роботи в університеті?

– Не хочеться будь-яке молоде покоління порівнювати. В кожного є свої переваги і недоліки. Але скажу, що сучасні студенти у порівнянні, наприклад, зі студентами 80-х років є більш допитливими і розкутими. А ці елементи у навчанні дуже потрібні. Так само, як і дисципліна. Якщо їх немає – навчання нівелюється як процес, а з ними – процес йде на виріст.

– Сучасні технології змінили ваш підхід до викладання?

– Ні. Мій підхід до викладання змінюється лише з новим поколінням. Олександр Пушкін написав “Здравствуй, племя / Младое, незнакомое!...”. З кожним поколінням змінюється і методика викладання. А до технічних новацій ставлюсь прохолодно, навіть з Інтернетом ніколи не мав справи. Віддаю перевагу книжці, і в цьому я “класик”.

– Сьогодні література стала більш доступною. Як це вплинуло на якість досліджень, освіти?



Колектив кафедри філософії

– Все залежить від допитливості. Молодь розвиває її в інформаційному полі дуже швидко. Наше покоління було більш консервативним – зміни відбувались, а ми не встигали за ними. А нинішнє покоління більш оперативне – життя різноманітне, тому і потрібно бути оперативним. Для покоління, що входить у буремне життя, це є позитив.

– Але деякі футурологи говорять, що це все не призведе ні до чого хорошого. Якщо машина на шосе їде занадто швидко, то можна втратити керування...

– Думаю, що футурологи помиляються. Все залежить від людини, інтелекту, її духовного стану. А якщо вона готова до цієї швидкості, а молодь готова до неї, то чом би й ні. Є певні виклики часу, і на них слід відповідати. Виклики змінюються, і в них потрібно орієнтуватись. Молодь в цьому бездоганна. Досліджуючи проблему часу, я лише переконався, що майбутнього ніхто не знає і всі футурологічні передбачення є дуже суб’єктивними. Адже завжди присутній елемент спонтанності. Все в людині буде ґаразд, якщо вона буде готовою до несподіваного. Тут слід згадати Геракліта: “Хто не чекає несподіваного, той не знайде потаємно-

го”. Молодь готова до сприйняття нового, і тому може знайти відповіді на велику кількість питань сьогодення.

– Яке місце, на вашу думку, зараз займає філософія в нашому суспільстві?

– Філософія в її чистому вигляді є рушійною силою культури і суспільства. Цю думку висловив ще Платон. Без інтелекту не можна здійснити культуру, адже вона охоплює життя і робить його гідним людини. Для цього потрібні творчість і інтелект.

– Чим сьогодні має займатись філософ?

– Випускаючись з університету, філософ має бути радником для людей. Допомогати у виборі шляху для найбільш оптимального життя. Філософ потрібен саме в цьому. Особливо зважаючи на молодість нашої держави.



“Філософ має бути радником для людей”

Про газету “Педагогічні кадри”:

Я давно читаю газету “Педагогічні кадри”. В ній друкуються цікаві матеріали, і за останній рік видання стало ще кращим – воно стало доступнішим за змістом, з’явилися новації. Хочу порадити долучати ще більше молоді до роботи над газетою, тоді вона стане ще потужнішою.

– З ким із філософів ви б поділилися думками?

– Мені до вподоби стиль Рене Декарта. Коли я читав його біографію, то в одному місці він написав: “Я втік з Франції у Нідерланди. Там люди демократичні... Ти живеш сам по собі і твориш”. І, як бачимо, творити йому вдалося на славу! Так само зробив і Геракліт. Знайшов місце на горі і творив. Стиль один і той же в обох, хоча різні епохи. І зараз якщо філософи хочуть досягти вершин, то мають вміти усамітнюватись. Бо в іншому випадку займатимуться бізнесом, а він складно сумісний з філософською творчістю.

– Сучасна філософія має бути більш теоретичною чи практичною?

– Філософія наробила стільки ідей, що вона має ставати практичною. Це її наступний крок до зближення з дійсністю.

– Які у Вас плани на найближчий час?

– Нині працюю над проблемою часу. Філософія не змогла поки що дати відповіді на такі запитання: що таке час? в чому його зміст? Всі знають фразу “Немає часу”, але що ж вона означає? Всі живемо в часі, але ж яку суть він має? Як він впливає на людину як суспільну істоту? Потрібно шукати чітку формулу вирішення цих питань. Були спроби по-різному підійти. Наприклад, матеріалізм вирішив це питання наступним чином: “Час – форма буття матерії”. І думав, що вирішив питання. Проте виявилось, що це неправильно.

– Ваші побажання читачам газети.

– Геракліт сказав, що він досліджував самого себе. Я б радив сучасним студентам робити те ж саме. Стан самопізнання самого себе дуже корисний, і коли людина заглиблюється в себе начебто зі сторони, то вона зможе в будь-якій ситуації поводитися розважливо. Старшому поколінню поради би бути більш гуманним. З часом в людині все закріплюється, вона вкорінюється, досвід застигає, забувається власний шлях і вона стає більш жостою, нетерпимою, лає молодь. Потрібно давати молоді більше свободи. А якщо даєш пораду, то інколи слід говорити “не знаю”. Молодь там, де їй так скажуть, сама розбереться і навчиться.

Спілкувався Сергій РУСАКОВ
Фото Ірини МОРОЗ



КОЛЕКТИВ Наукової бібліотеки та ветерани праці і війни університету вітають з 90-річчям учасника бойових дій Великої Вітчизняної війни, ветерана праці університету, Відмінника освіти України, завідувачу бібліотеки НПУ 1954–1977 рр. Ганну Севаст'янівну Разумову.

“Живе лиш той, хто не живе для себе” – писав Василь Симоненко. Людина, щедра душею, з доброю енергією, дотепна, не байдужа до всього й усіх, хто її оточують, Ганна Севаст'янівна не тільки є сучасницею подій останнього століття, а й активно брала в них участь. Вона народилася в с. Гуменно на Вінниччині. Батьки – вчителювали, згодом переїхали у Ново-Псковський район Луганщини.

По закінченні середньої школи вступила до Харківського педагогічного інституту, але навчання перервала війна. Після навчання в школі медсестер була направлена на фронт – в медсанбат 10-ї стрілецької бригади Південно-Західного фронту, пізніше працюва-

ЖИТИ НЕ ДЛЯ СЕБЕ

ла у Воронежському шпиталі. У визволеній Україні продовжила навчання на педагогічному факультеті в Харківському і Київському педагогічних інститутах, отримала диплом педагога-психолога.

У роки відбудови країни, рідного міста, інституту, створення бібліотечного фундаментального фонду проявилися яскраві риси її особистості як лідера. Доля Ганни Севаст'янівни тісно пов'язана з колективом бібліотеки НПУ: із 1951 розпочала трудову діяльність у бібліотеці КДП імені О. М. Горького, а в 1954 році стала керівником підрозділу. Неабиякі організаторські здібності і невтомна праця Ганни Севаст'янівни дали змогу за короткий час заснувати новий читальний зал з відкритим доступом до літератури для самостійної роботи студентів, читальний зал для аспірантів і викладачів інституту, добре оснащений читальні зали в гуртожитках, значно покращити матеріальну базу бібліотеки.

Щоб навчити студентів-початківців вмінням знайти потрібні підручники, журнали, газети у численному фонді бібліотеки, Ганна Севаст'янівна особисто проводила бесіди з першокурсниками з основ бібліографії і роботи з книгою, розповідала про інформаційні ресурси вузівської бібліотеки і провідних бібліотек країни, запровадила міжбібліотечний абонемент, який дозволяв отримувати книги з бібліотек у межах країни. За сприянням Ганни Севаст'янівни було розпочато велику краєзнавчу роботу в інституті: облік, реєстрацію, систематизацію і видання бібліографічних покажчиків друкованих праць викладачів і співробітників, що працюють в інституті, яка продовжується і в ці роки. На основі цих матеріалів останніми роками підготовлено також десятки бібліографічних покажчиків серії “Вчені НПУ імені М. П. Драгоманова”.

Велику увагу Ганна Севаст'янівна приділяла фаховій освіті співробітників, науковій організації праці, професіоналізму, тому що вважала: бібліотекар – людина високої еру-

диції, комунікабельності, здатна в умовах щоденної рутинної праці бути привітною, уважною і на десятки запитів читачів на день: “Дайте книгу...” або “Мені потрібно...” терміново знайти відповідь і допомогу, запропонувати щось з нових надходжень. Вона впевнена: якщо вимагаєш від когось щось, то насамперед ти повинен мати це мірило в собі.

У бібліотеці постійно вивчалися читацькі інтереси студентів всіх спеціальностей, були розроблені рекомендаційні покажчики з тематики, що вивчали або чим цікавилися студенти.

Ганна Севаст'янівна, завжди привітна, бадьора, – людина надзвичайної енергії і працьовитості.

Їй притаманні тонке відчуття слова, глибоке розуміння значення книги взагалі і навчальної книги для студента і науковця. Тому багато уваги Ганна Севаст'янівна приділяла комплектуванню бібліотеки – щорічні надходження 45-50 тисяч видань з педагогіки, психології, методики викладання окремих дисциплін в школі і вузі, природничих і гуманітарних дисциплін, художньої літератури, а також проблемам організації і збереження майже 800-тисячного в сімдесятих роках фундаментального книжкового фонду.

За участю Ганни Севаст'янівни і працівників бібліотеки в інституті проводилися авторські літературні зустрічі з видатними українськими письменниками О. Гончаром, М. Нагнибідой, В. Собко, Л. Первомайським, П. Воронько, А. Малишко, П. Глазовим, В. Коротичем та багатьма іншими.

Ганна Севаст'янівна зробила вагомий внесок в організацію і створення довідково-бібліографічного апарату бібліотеки: генерального алфавітного каталогу, оновлення систематичного каталогу і систематичної картотеки статей за бібліотечно-бібліографічною класифікацією. Вона організувала оптимальну систему обліку, індексації і збереження документального фонду бібліотеки, заснувала науково-методичну роботу для мережі педвузівських бібліотек України, була членом Міжвузівської секції директорів

бібліотек Києва, членом Вченої ради КДП імені О. М. Горького і очолювала Бібліотечну раду, у складі якої були провідні науковці інституту.

Ганна Севаст'янівна, завжди привітна, бадьора, – людина надзвичайної енергії і працьовитості, з високим авторитетом в колективі, чудовий організатор і лідер громадських організацій інституту 60–70-х років: член жіночої Ради району, очолювала профспілкову і партійну організації підрозділу, була секретарем Художньої ради, виборчої дільниці інституту тощо.

Бібліотека 70-х років – один з кращих підрозділів інституту, нагороджена почесними грамотами і преміями. Колектив завдячує Ганні Севаст'янівні за виховане ціле покоління бібліотечних кадрів, які успішно і натхненно працюють вже не один десяток років. Вона є прикладом для молодих і молодших, вважають ветерани Наукової бібліотеки.

Ганна Севаст'янівна особисто проводила бесіди з першокурсниками з основ бібліографії і роботи з книгою, розповідала про інформаційні ресурси вузівської бібліотеки і провідних бібліотек країни.

За сумлінну і багаторічну працю Ганна Севаст'янівна мала величезну кількість подяк, грамот і нагород, серед яких “Захисник Вітчизни”, “За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.”, “60 років Перемоги над фашистською Німеччиною”, “За сумлінну працю”, медаль імені А. С. Макаренка, “Ветеран праці”, “Відмінник освіти України” та інші.

Ганна Севаст'янівна – добра господиня у власній садибі: невтомною працею виплекала чудовий фруктовий сад, виховала дітей, внуків і правнуків.

Тож бажаємо великій трудівниці ще багато плідних років життя. Із роси й води!

Наталія ТАРАСОВА,
завідувач відділу
Наукової бібліотеки

Враження

НІЧ У БІБЛІОТЕЦІ

В ніч з 9 на 10 грудня студенти і викладачі Драгомановського університету мали змогу провести ніч у центральному корпусі НПУ імені М. П. Драгоманова. Цією нагодою скористались студенти Інституту філософської освіти і науки, Інституту української філології та Інституту соціальної роботи та управління. Об'єднав усіх в цю ніч Микола Гоголь.



Вітальне слово директора бібліотеки

Захід розпочався зі вступного слова директорки наукової бібліотеки НПУ **Людмили Савенкової**, потім про-

Аромат кави, вогники свічок, “Вій” на екрані, м'які крісла та зручні подушечки створили містичну та водночас затишну та теплу атмосферу в нічному читальному залі. Особисто мені “Ніч у бібліотеці” подарувала приємні емоції, нові знайомства, неочікувані враження та цікаві спогади.

Орися БІЛЕЦЬКА,
студентка

фесор **Галина Крюкова** провела лекцію щодо Миколи Васильовича і його творчості.

Несподіванкою для всіх стала екскурсія до архіву книгозбиральні від директора бібліотеки **Людмили Савенкової**. Учасникам “Ночі в бібліотеці” на мить привідкрили завісу фондів бібліотеки, де зберігаються



Читання поезії



Нічний шаховий турнір

книжки, серед яких трапляються справжні раритети. Студенти спустилися гвинтовими сходами на два поверхи вниз та блукали серед полиць, вщент заповнених раритетними виданнями.



Знайомство з фондами бібліотеки

Мені було цікаво взяти участь у цьому заході. Особливо приємне враження на мене справили працівники бібліотеки, які нами опікувались. Із задоволенням послухала вірші Людмили Бистрової-Дробот. На мою думку, вона відчувала та пропустила крізь себе багато емоцій і наповнила ними власну поезію.

Катерина КОРЖАН,
студентка

Далі дивились фільми “Вій”, “Вечори на хуторі близ Диканьки”. Дивились як радянські екранізації, так і сучасні. О першій годині ночі зачитували вірші, які найбільш припали до душі, о третій – малювали стінгазети на тему гоголівських фільмів.

Вранці, вже коли всі збирались додому, організатори запросили весною на “Ніч у бібліотеці – 2”. Цього разу всіх об'єднає Михайло Булгаков.

Ольга ГОНЧАР

23 грудня 2011 р. студенти III курсу Інституту іноземної філології здійснили надзвичайно цікаву та захоплюючу екскурсію Києвом, яку з радістю провела викладачка кафедри російської літератури Галина Крюкова.

“Те, що я вам сьогодні встигну показати, – це просто мій Київ, це місто, яке я люблю і непогано знаю,” – такими словами Галина Василівна звернулася до студентів під час екскурсії, яка розпочалась неподалік від метро “Університет” і тривала близько двох годин. Під час екскурсії студенти дізнались чимало цікавого про визначні місця Києва, такі як Володимирський собор, Київський міський будинок учителя, Національну оперу України, Золоті Ворота, Софіївський собор, пам’ятник Богдану Хмельницькому, Михайлівський Золотоверхий собор, Шоколадний будиночок, Монумент Незалежності, Жовтневий палац (у приміщенні якого колись знаходився Київський інститут шляхетних дівчат), Маріїнський палац, Будинок із химерами, Драматичний театр ім. Івана Франка, Національний музей “Меморіал пам’яті жертв голодоморів в Україні”, Національний культурно-мистецький та музейний комплекс “Мистецький арсенал”, а також оглянули Києво-Печерську лавру, архітектурний ансамбль якої складався протягом майже дев’яти століть та відобразив розвиток культури і духовності, зміну різноманітних напрямків у мистецтві.

На початку екскурсії драгомановці разом із Галиною Василівною перегорнули кілька сторінок із життя Михайла Опанасовича Булгакова. Письменник завжди знаходив щось особливе в Києві, щось таке, чого не було ні в якому іншому місці на Землі. Булгаков дуже добре знав своє рідне місто, про що свідчить детальний опис маршруту головного героя першого роману Михайла Булгакова “Біла гвардія” Олексія Турбіна, яким студенти прослідкували разом з Галиною Василівною – від Будинку вчителя до приміщення Гуманітарного корпусу Університету (на той час Олександрівської гімназії), проїхали неподалік вулиці Миколи Лисенка (в романі – Театральної вулиці), що знаходиться позаду Оперного театру: там, у колишньому магазині мадам Анжу “Парижський шик”, розташовувався штаб дивізіону. Слідом за головним героєм ми повернули від Золотих Воріт на Володимирську і опинились на Малопідвальной вулиці (в романі – Мало-Провальна).

Проїжджаючи старовинною вуличкою, неначе потрапили назад у минуле – шум машин, сірий асфальт, будинки похмурих кольорів, – третьокурсники ненадовго перенесли в один з кульмінаційних моментів роману, коли поранений Олексій Турбін неочікувано знайшов порятунку у будинку незнайомої йому жінки на ім’я Юлія Рейсі.

Софіївська площа, яка була наступним етапом екскурсії, зачарувала своєю просторістю, стриманим, але вишуканим оздобленням. Оглядаючи Собор Святої Софії, який за свою багатовікову історію пережив і навали ворогів, і пограбування, і руйнування, і перебудови, та архітектурний ансамбль монастирських споруд на його подвір’ї,

гою Києва, де розташований Маріїнський палац, побудований в середині XVIII ст. Бартоломео Растреллі. Фінальною нотою печерської симфонії була вражаюча панорама Києва з оглядового майданчика Хрещатого парку. Протягом екскурсії Печерськом драгомановці оглянули величезні архітектурні споруди XIX – початку XX століття (Шоколадний будиночок, будинок Лібермана, Дім з химерами), будівлі адміністративного значення (Адміністрація Президента України, Верховна Рада, Кабінет Міністрів) і, звичайно ж, Маріїнський палац, Ляльковий театр, монумент Арка Дружби Народів, Національну філармонію України, а також Український дім, в якому сьогодні проводяться різноманітні виставки та презентації, а в XIX столітті на цьому місці розташовувався перший український театр.

Особливо всіх вразив один з найбільш незвичайних шедеврів київського модерну – Будинок з химерами – пов’язаний з ім’ям архітектора Владислава Городецького. Свою назву будинок отримав через скульптурні прикраси, тематика яких – тваринний наземний та підводний світи, казкові та міфічні істоти. Незважаючи на свою відносну молодість, ця будівля стала однією з найвідоміших пам’яток Києва. Не останню роль у тому, що ця споруда набула величезної популярності і визнання, відіграли й легенди, які від самого початку овивали будинок. Найпоширенішою серед них є легенда, за якою донька архітектора Владислава Городецького втопилася у Дніпрі (за іншою версією – у Середземному морі) чи то через нещасне кохання, чи ще з якихось інших причин. Батько побудував на честь доньки будинок, убранство якого символізувало б підводне царство.

А ще Галина Василівна розповіла про одну із візитних карток Києва – славнозвісні Київські фонтани, встановлені в центрі міста ще в 1898–1900 рр. На жаль, сьогодні їх залишилось лише сім, один з п’яти найбільших студенти оглянули на початку екскурсії у сквері неподалік від Золотих Воріт.

Наприкінці екскурсії студентам розповіли про історію Площі Перемоги, яка виникла ще у середині XIX століття як базарна площа. Також площа мала неофіційну назву Єврейський базар або Євбаз.

Під час екскурсії третьокурсники дізналися багато нового і цікавого про місто, оглянули чимало визначних і цікавих місць, таємниці яких з радістю відкрила чудовий викладач, справжній майстер своєї справи і просто чудова людина Галина Крюкова. Вона показала “свій Київ”, який зачарував усіх неповторною єдністю ландшафту та архітектури. Ця подорож назавжди залишила незабутні враження у серцях драгомановців!

Тетяна ЖУЛКЕВСЬКА,
прес-служба університету

Освітнянський пантеон

НА 73-МУ РОЦІ...

29 грудня 2011 р. на 73 році пішов із життя професор кафедри теорії та методики навчання природничо-географічних дисциплін Мороз Іван Васильович.



Мороз Іван Васильович народився 10 січня 1939 року у селі Лисинці Старокостянтинівського району на Хмельниччині.

Свій трудовий шлях І. В. Мороз розпочав у 1957 році, працюючи вчителем біології, хімії та трудового навчання. Згодом у 1961 році очолив педагогічний колектив однієї зі шкіл Рівненської області, працював учителем біології та інспектором шкіл Ізяславського районного відділу народної освіти Хмельницької області. У 1966 році закінчив Київський університет імені Т. Г. Шевченка за спеціальністю “Біолог-фізіолог і біохімік рослин. Учитель біології та хімії”. З 1967 року – асистент кафедри ботаніки Тернопільського педагогічного інституту. З 1969 по 1972 рік навчався в аспірантурі Інституту ботаніки АН УРСР, після закінчення якої у 1973 році успішно захистив кандидатську дисертацію та

здобув науковий ступінь кандидата біологічних наук. З 1972 по 1977 рік працював на посаді старшого наукового співробітника, завідувача лабораторії біохімії Миронівського НДІСН пшениці. З 1978 по 1986 рр. – директор Республіканського науково-методичного кабінету педагогічних закладів Міністерства освіти УРСР. А з 1986 року – доцент кафедри ботаніки, кафедри психології та педагогіки початкового навчання Київського педагогічного інституту імені О. М. Горького.

У 1994 році очолив кафедру методики викладання природничо-географічних дисциплін, яка під його керівництвом перетворилася на провідний науково-методичний центр підготовки майбутніх учителів біології, географії та хімії.

Щорічно за ініціативи та під керівництвом І. В. Мороза проводилися Всеукраїнські науково-практичні конференції та семінари для вчителів біології, хімії, географії, методистів, аспірантів та викладачів методики навчання природничих дисциплін. З його ініціативи у 1997 році на кафедрі відкрито аспірантуру зі спеціальності “Теорія та методика навчання (біології, хімії, географії)”, а у 2006 році докторантуру зі спеціальності “Теорія та методика навчання (біології)”, де успішно здійснюється підготовка науково-педагогічних кадрів для провідних наукових та освітніх закладів України.

Під керівництвом професора І. В. Мороза підготовлено понад 10 кандидатів наук.

Впродовж багатьох років Іван Васильович був членом науково-методичної комісії з біології МОН України, головою та заступником голови Науково-методичної ради університету, членом Вчених рад НПУ та Інституту

природничо-географічної освіти та екології, членом спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій, віце-президентом Малої Академії наук та заступником голови координаційної методичної ради з проблем екологічної освіти при МОН України.

За час наукової та педагогічної діяльності І. В. Морозом опубліковано понад 160 наукових і навчально-методичних праць, серед яких навчально-методичні посібники, монографії, довідники. За його редакцією видано перший і єдиний в Україні навчальний посібник “Загальна методика навчання біології”.

Професором І. В. Морозом створено навчально-методичні комплекси дисциплін “Ботаніка з основами екології” та “Методика



навчання біології”, до яких увійшли: програми, навчальні посібники, лабораторні практики, методичні рекомендації, щоденники педагогічних практик.

Наукові праці Івана Васильовича добре відомі як вчителям-практикам, так і методистам-дослідникам: “Матеріали комплексної системи управління якістю підготовки спеціа-

лістів у педагогічних інститутах. У трьох частинах” (1983), “Географія рослин з основами ботаніки” (1991), “Структура дипломних, кваліфікаційних робіт та вимоги до їх написання, оформлення і захисту” (1997), “Словник-довідник з біології” (2001), “Кваліфікаційні роботи” (2002), “Педагогічна практика студентів у загальноосвітніх навчальних закладах” (2003), “Форми і методичні прийоми навчання біології: 7 кл.” (2001), “Форми і методичні прийоми навчання біології: 6 кл.” (2003), “Магістерська робота у педагогічному вузі” (2006), “Позакласна робота з біології (2008), “Наукове дослідження: курсові, дипломні, магістерські роботи” (2010).

За вагомих педагогічних досягнень Іван Васильович нагороджений знаком “Відмінник народної освіти”, медаллю А. С. Макаренка. У 1997 р. він був обраний Соросівським професором.

У листопаді 2007 року за значний особистий внесок та вагомі досягнення у трудовій діяльності, багаторічну сумлінну працю професору Морозу Івану Васильовичу Указом Президента України присвоєно почесне звання “Заслужений працівник освіти України”.

Студенти і викладачі університету запам’ятають Івана Васильовича як вимогливого та відповідального педагога, глибоко порядну і доброзичливу людину, справжнього Вчителя з великої літери.

Колектив університету, колеги висловлюють щирі співчуття рідним і близьким Івана Васильовича Мороза.

**Ректорат університету,
дирекція Інституту природничо-географічної освіти та екології,
кафедра теорії та методики
навчання природничо-географічних дисциплін**

Слово головного редактора

ГАЗЕТА ЯК КАДР З ЖИТТЯ

Протягом минулого року ми вдвічі збільшили обсяг газети. Цей крок редакції газети викликаний потужною роботою всього колективу Драгомановського університету та прес-центру зокрема. В нашому університеті відбуваються унікальні для освітнього простору заходи. Найбільш значні і яскраві з них потрапляють на шпальти газети. Статті доповнюються якісними і “живими” світлинами, коментарями провідних спеціалістів, що сприяє кращій ілюстрації насиченого і активного життя нашого вишу.

Газета “Педагогічні кадри” має концепцію, яка визначена самою назвою багатотиражки. Назва “Педагогічні кадри” може тлумачитись з двох різних позицій. Перша – це *люди*, що працюють в освітній системі, друга – *миті*, які хочеться зберегти у пам’яті чи на фотографіях. Поєднання цих двох значень і є сутністю газети.

В університеті працюють цікаві і неординарні постаті, які мають що сказати вголос, думки яких цікаво почути. В цьому номері такими постатями є Ганна Разумова та Володимир Дорошкевич. Про їхні життєві принципи, діяльність, врешті-решт, роздуми ви можете ознайомитись на сторінках газети. В минулих номерах ми давали розгорнуті матеріали про Миколу Заковича, Валентина Соловієнка та інших. Це *люди*, які творять наш університет, розвивають науку і нашу країну.

Фотографія може висловити більше за слова. Це підтверджується світлинами, які ілюструють в цьому номері матеріал про ювілей театру “Вавилон”, “Ніч у бібліотеці”, у попередніх номерах – святкування ювілею Івана Драча, “Тиждень мистецтв” та інші. Ретельний відбір фотографій та якісна поліграфія сприяють посиленню візуалізації матеріалів. Таким чином ми вхлюємо *миті* з життя нашого вишу.

Такою нам бачиться і втілюється в дійсність концепція газети. Цікаво, що вона вписується у сучасні тенденції, які панують у ЗМІ. Про це писалось в минулому номері.

На прохання читачів повертаємо рубрику “Творчість”. Зазвичай подібні рубрики містять поезію чи прозу, та в цьому номері подаємо картини Надії Каламеець, а незабаром – фотографії Антоніни Сазоновой.

Дякую всім, хто підтримує нововведення у газеті. Віримо, що зміни йдуть на користь виданню. Особлива подяка ректорату за підтримку у відновленні конкурсу авторської роботи “Дотиком пера”.

Чекаємо на ваші відгуки і пропозиції. Творімо газету разом!

**З повагою,
Сергій РУСАКОВ**

Студентська творчість

Сьогодні в рубриці “Студентська творчість” представлені роботи Надії КАЛАМЕЄЦЬ, студентки Інституту педагогіки та психології. Не будемо оцінювати її роботи – залишимо це на ваш розсуд, дорогі читачі! Для кращого знайомства з авторкою розміщуємо есе про життя та творчість Надії.



Внутрішній світ Його Токамі

Я побачила світ сонячного травневого дня у Києві, з того часу травень для мене – особливий час свободи та натхнення, а Київ – найдивовижніше місце у світі. З самого дитинства найважливішою справою стало малювання. Скільки шпалер було замальовано, скільки паперу!

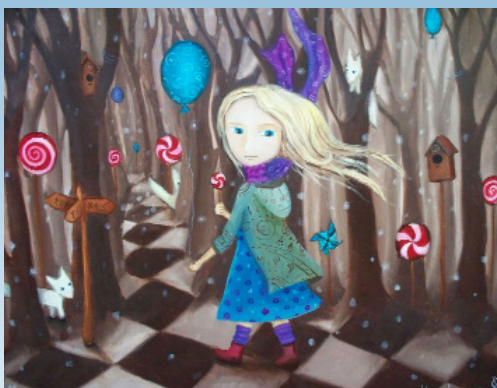
Все, що мені було потрібно до семи років, – це моє затишне місце на підвіконні зі стопками паперу та ручкою-олівцем. Можна було сісти на “ручку” крісла, класти лікті на підвіконня, а ноги опинялися біля теплої батареї. У цьому місці фантазія, що величезним потоком протікала у голові, виливалася на папір.

Але в школі я просто навчалася та займалася спортом.

У тринадцять років зацікавилася психологією, і з того часу почалося безупинне “копання в собі”. Так у дев’ятому класі я твердо вирішила стати психологом, пішла у психологічний гурток до Палацу Піонерів на різні тренінги та курси. І через два роки одного дня раптом зрозуміла, що для того, щоб жити повноцінно, необхідно дозволити собі розкритися та виразити все, що я хотіла сказати світові.

Отак у 16 років мені наснився натхненний сон. Прокинувшись вранці, я просто взяла фарби та намалювала його. Так одна за одною почали створюватися картини.

Після школи все пішло як заплановано: вступила “до лав” практичних психологів НПУ імені М. П. Драгоманова, продовжуючи малювати для себе.



Ліс



Шоколадний кіт і молочний



Кавовий дощ

Психологія допомогла мені розкритися, дістатися до джерела натхнення десь глибоко всередині та вивільнити його. Важливим був момент, коли я зрозуміла: “Не важливо, скільки тобі років, не важливо, чи є в тебе художня освіта. Якщо є бажання творити, необхідно негайно цим зайнятися, бо творчість – це життя”.

Були і кризові етапи, допомагала підтримка друзів та батьків.

Ще більшому розкриттю особистості сприяло знайомство з театральним гуртом Fighting Dreamers. Так у моєму житті з’явився театр. Ми ставили різні спектаклі, грали в рольові ігри, наш режисер проводив акторські репетиції. Зараз не можу уявити себе без театру так само, як і без малювання.

Серед інших захоплень – музика, гра на різноманітних інструментах, танці, східна культура та філософія.

А ще я мрію ілюструвати книги.



Сон у чашці чаю

Добра справа

У НАЙКРАЩИХ ТРАДИЦІЯХ БЛАГОДІЙНИЦТВА

Традиція меценатства і благодійництва для студентів і викладачів Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова не нова та й цілком звична. Глибокі звичаї милосердя і любові, на яких зросла Драгомановська родина, досі рясніють у стінах вишу.

5-6 грудня 2011 року у драгомановців з’явилася ще одна можливість допомогти дітям та дорослим з порушеннями психофізичного розвитку, беручи участь у благодійній акції “Подаруй серце дитині”, присвяченій Міжнародному Дню інвалідів, яку організував Інститут корекційної педагогіки та психології.

Символічно “подарувати своє серце дитині”, або хоч би частинку його, міг кожен бажаючий, придбавши роботи дітей з порушенням психофізичного розвитку, виготовлені ними власноруч під керівництвом волонтерів Інституту корекційної педагогіки та психології у реабілітаційному центрі “Джерела”.

Замість благодійного внеску учасники могли залишити побажання у вигляді напису на



маленьких паперових сердечках. Приємно, що стенд із побажаннями поповнювався з кожною хвилиною, а бажаючих були цілі шеренги.

Одним із учасників акції став ректор НПУ імені М. П. Драгоманова **Віктор Андрущенко**, який теж придбав собі на згадку роботи дітей реабілітаційного центру.

Усі ж зібрані кошти за два дні акції були передані у реабілітаційний центр “Джерела”.



Євгенія ЄРМОЛАЄВА

Спортивне життя

І ГАРНО, І ЗДОРОВО

Свято руху краси і здоров’я в НПУ імені Михайла Драгоманова зібрало 14 грудня 2011 р. у спортзалі близько сотні вболівальників. Для драгомановців це вже звичний внутрішньоуніверситетський “фестиваль”, де можна провести час із приємністю та користю.

Серед прихильників здорового способу життя виявилось й чимало викладачів вишу. Представники інститутів НПУ прийшли подивитися на своїх вихованців, порадіти за них та побажати перемоги. Від імені ректора університету учасників та присутніх привітав проректор з навчально-методичної роботи гуманітарних інститутів **Богдан Андрусишин**, побажавши товариських перемог. Слова Богдана Івановича дивовижним чином справдилися: азарт, посмішки, шалений ритм танців і непереможна Дружба.

Збірні інститутів-учасників отримали кубки у найрізноманітніших номінаціях. Адже поважне журі враховувало все: від яскравих костюмів і точного виконання обов’язкової та довільної програм конкурсу до активності та креативу учасників.

Різнороманіття в насичену програму внесли показові виступи вихованців київських шкіл та гімназій. Діти продемонстрували професійні номери та вразили присутніх чудовими акторськими здібностями.

Прес-служба

